

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.032 van 25 februari 1998
in de zaak A. 75.951/VII-15.993.**

In zake : 1. v.z.w. BOTERSTRAATACTIECOMITE,
2. OTTEVAERE Marc,
3. VANDERSTRAETEN Lucien,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten Martin DENYS en Tom DE WAELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Jozef NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81

tussenkomen partij :

n.v. DOMO OUDENAARDE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie
J. VERBIST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. BOTERSTRAATACTIECOMITE, Marc OTTEVAERE en
Lucien VANDERSTRAETEN op 6 oktober 1997 hebben
ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse
minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van
1 augustus 1997, waarbij hun beroepen ingediend tegen
het besluit van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 december 1996
houdende het verlenen aan de n.v. DOMO OUDENAARDE van
een vergunning voor het winnen van maximum 650 m³/dag
en 190.000 m³/jaar grondwater uit vier putten van 26,5

tot 28 meter diep, te Oudenaarde, De Bruwaan 4, op percelen kadastraal gekend onder sectie B, nrs. 295 c, 304 b, 607 v, 607 c2, 296 c, 301 a, 318 d, 329 a en 330 b ongegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 januari 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat M. COTTIELS die, loco Advocaat J. NIJS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat L. SWARTENBROUX die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de n.v. DOMO OUDENAARDE, aan wie de bestreden milieuvergunning werd verleend, met een verzoekschrift van 28 oktober 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

2.1. De n.v. DOMO OUDENAARDE, voorheen de n.v. EURANTEX, baat sedert 1977 aan de industriezone "de Bruwaan" te Oudenaarde een tapijtenfabriek uit. Voor haar productieproces heeft de tussenkomende partij nood aan zeer veel water en zij gebruikt daartoe industriewater, stadswater alsook grondwater. Dit laatste heeft zij nodig voor meer delicate processen. De tussenkomende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij tussen 1979 en 1980 twee diepe putten boorde, respectievelijk op 245 en 268 meter diepte, voor het oppompen van grondwater uit de paleozoïsche sokkel, maar dat het grondwater uit deze sokkel evenwel eindig is.

2.2. De partijen zijn het erover eens dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 30 mei 1991 een vergunning heeft verleend voor een termijn van vijf jaar, voor het oppompen van maximaal 480 m³/dag en 130.000 m³/jaar. De tussenkomende partij preciseert dat het een grondwaterwinning van categorie B betrof die betrekking had op vier ondiepe putten van tussen de 26,5 en de 28 meter diep. Deze putten onttrekken water uit de freatische laag in het kwartair van de Scheldevallei en eventueel ook in de onderliggende formatie van

Kortrijk. De partijen zijn het er ook over eens dat tegen het deputatiebesluit van 30 mei 1991 beroep werd ingesteld door de eerste verzoekende partij en door de stad Oudenaarde. Over deze beroepen blijkt tot op heden geen uitspraak te zijn gedaan.

2.3. Op 22 mei 1996 dient de n.v. EURANTEX, voorgangster van de tussenkomende partij, bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een vergunningsaanvraag in voor een grondwaterwinning, categorie B, die blijkens de aanhef van het deputatiebesluit dat in eerste aanleg werd genomen "tot doel heeft vergunning te bekomen voor het beschikbaar maken van het totaal grondwaterdebiet ($650 \text{ m}^3/\text{dag} - 237.500 \text{ m}^3/\text{j}$) in vier putten met een respectievelijke diepte van 26,5, 27, 27,5 en 28 m; dat enerzijds het oppompen van grondwater uit de paleozoïsche sokkel ($380 \text{ m}^3/\text{d}$) volledig zou worden stopgezet en anderzijds het debiet uit de ondiepe putten zou worden opgevoerd van 270 m^3 naar $650 \text{ m}^3/\text{d}$, om zo de totale behoefte aan putwater te kunnen dekken".

Uit het aanvraagdossier blijkt op het eerste gezicht dat de n.v. ENVIRONMENTAL REMEDIATION AND MANAGEMENT (E.R.M. n.v.) door de n.v. EURANTEX belast werd met de voorbereiding van de vergunningsaanvraag.

2.4. Nadat een openbaar onderzoek werd gehouden en een aantal adviezen werden uitgebracht verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 5 december 1996 aan de n.v. EURANTEX een vergunning tot het opvangen van grondwater uit 4 boorputten met een diepte van 26,5, 27, 27,5 en 28 meter voor een maximum debiet van $650 \text{ m}^3/\text{dag}$ en $190.000 \text{ m}^3/\text{jaar}$, en zulks voor een termijn van 5 jaar.

2.5. Tegen het deputatiebesluit van 5 december

1996 worden vier administratieve beroepen ingesteld.

2.6. In het kader van de beroepsprocedure worden een reeks adviezen uitgebracht.

(a) Op 20 maart 1997 brengt de Belgische geologische dienst een advies uit waarin te lezen staat wat volgt :

"De vraag om advies is pas nu beantwoord omdat wij eerst inzage wilden krijgen in de studie uitgevoerd door de N.V. ERM over de waterwinning. Hoewel kennelijk reeds afgewerkt in mei 1996, was deze studie niet ter beschikking bij ons advies van 18.07.96 over de vergunningsaanvraag, en het bestaan ervan zelfs onbekend tot wij het vergunningsbesluit ontvingen (10.12.96). Bovendien verbaast het ons om in het vergunningsbesluit te lezen dat de Belgische Geologische Dienst ongenueanceerd GUNSTIG zou geadviseerd hebben, gezien de lijst opmerkingen en voorwaarden die door ons eraan werden verbonden (waaronder de uitvoering van een pompproef).

Advies van de Belgische Geologische Dienst :

Zoals men kan afleiden uit de beoordelingsnota van Herman Goethals, geoloog, voldoet de voorgelegde studie van N.V. ERM duidelijk niet aan de criteria. De meeste randvoorwaarden en gekozen parameters (k, nuttige neerslag) worden onvoldoende gemotiveerd. In dit verband moeten wij wijzen op het ontbreken van een degelijke pompproef. Er wordt weliswaar een tabel gegeven met resultaten van 2 "pompproeven" (met put 2 en met alle putten in werking), doch de duur is veel te kort (90') en het aantal metingen te beperkt (max. 5 per put). Bovendien ontbreken de juiste afstanden tussen pompput (2) en peilputten (1, 3 en 4). Tenslotte werd niet gezegd met welke methode de k-waarde berekend werd (Theis-Jacob?).

De berekende peildalingen zijn onzeker, zodat op basis van deze studie het effect van de winning onvoldoende kan worden ingeschat. Een mogelijke beïnvloeding van landbouwgronden of natuurwaarden kan naar onze mening helemaal niet worden uitgesloten. Omdat de afpompingshoogte van de Diepebeek ongeveer 1.5 m bedraagt kan men veronderstellen dat in droge periodes een groot deel van het beekwater infiltreert.

Op basis van de voorliggende gegevens kan de verhoging voorlopig niet gunstig worden geadviseerd.

Daarom menen wij dat de aangevraagde verhoging

pas kan worden overwogen als een pompproef van langere duur wordt uitgevoerd, waarbij met een constant debiet wordt gepompt en de niet gebruikte andere pompputten alsook de voorgestelde bijkomende peilputten op een degelijke wijze worden gemeten. Met de aldus bekomen waarden kan de toestand opnieuw worden gemodelleerd.

Tevens zou een betere spreiding van de winningsputten over het bedrijfsterrein zeker een minder diepe afpompingskegel veroorzaken en eventuele effecten bijgevolg beperken.

In het deel 'Juridisch advies' van de studie wordt op p. 10 en 12 verwezen naar de criteria gehanteerd door de BGD. Het is niet duidelijk wat hiermee wordt bedoeld. Mogelijk wil men het gebruik van het gevraagde debiet uit de ondiepe putten rechtvaardigen doordat hiermee het gebruik van Sokkelwater wordt vermeden. Inderdaad hebben wij destijds bij de aanvraag voor een waterwinning uit de Sokkel aangedrongen om in de eerste plaats het gebruik van freatisch grondwater te overwegen. Het spreekt voor zich dat dit nog geen ongenueanceerd gunstig advies kan zijn voor de aangevraagde hoeveelheid.

Bemerkingen bij de studie van E.R.M.nv over de grondwaterwinning van Eurantex te Oudenaarde.

De studie bij Eurantex n.v., gelegen aan de industriële zone 'De Bruwaan' te Oudenaarde, is uitgevoerd voor het bekomen van een grondwaterwinning in de bovenste aquifer van 650 m³/dag ter vervanging van de verlopen vergunning in dezelfde aquifer van 480 m³/dag en de geweigerde vergunning in de sokkelput van 350 m³/dag van 245 m diep.

Aangaande het principe van een beter gebruik van het water, waardoor de totale hoeveelheid verbruikt water gereduceerd wordt, en bovendien de stopzetting van de productie uit de sokkelput, die vervangen wordt door een verhoogde productie uit de ondiepe aquifer, kunnen we slechts onze goedkeuring laten blijken.

Voor wat betreft het gedeelte 'geologische en hydrogeologische informatie en de conclusies (hoofdstuk 6 & 7) zijn er echter een aantal grondige bemerkingen.

De hydrogeologie :

Op pag 40 wordt gewag gemaakt van een pompproef die een k-waarde van 6m/d oplevert. Nergens worden de omstandigheden en de resultaten van deze pompproef vermeld in de studie, noch wordt er een referentie opgegeven. Dit is bijzonder spijtig omdat de bekomen waarde van 6m/d, naar onze mening erg hoog is voor deze zanden, en minstens een grondige verantwoording vereist. (Vooral omdat dit de resultaten van het model zeer positief beïnvloedt).

Het model.

• De resultaten van het model zijn mooi verzorgd

weergegeven in de studie, de bijhorende tekst iets minder : Zo worden op pag 37 e.v. de randvoorwaarden van het model besproken en de opvallende resultaten. Gedurende de helft van de tijd worden ogenschijnlijk Oost en West bijna systematisch verwisseld. Dit is uiterst verwarrend. Een ander voorbeeld van zeer obscure taal vinden we op pag. 43 § 1 waar de $650\text{m}^3/\text{d}$ van de huidige aanvraag en de $480\text{ m}^3/\text{d}$ van de afgelopen vergunning door elkaar geslagen worden. Dit verhoogt zeker niet de overredingskracht van het betoog.

- De voorgestelde neerslag van 300 mm nuttige neerslag (pag 40) lijkt is ook wat overdreven. (Ook hier zal dit de resultaten van het model positief beïnvloeden).
- Wat betreft de keuze van de randvoorwaarden kunnen we ons wel grosso modo akkoord verklaren hoewel enige verantwoording wel op zijn plaats zou zijn. De betekenis van de zin op pag 44 § 1 '...grensvoorwaarden die afgeleid werden van de bestaande gegevens teruggevonden in de archieven van de Belgische Geologische Dienst...' ontgaat ons echter volkomen. Waar hebben ze het in godsnaam over???
- Wat echter naar onze mening onaanvaardbaar is en de studie volkomen waardeloos maakt is het misbruik van goede software en mooie grafische resultaten op basis van geen enkele objectieve meting of concreet gegeven. Vooreerst wordt een nulsituatie voorgesteld. Deze is gebaseerd op 'schattingen'. Er is geen enkele calibratie van het model gebeurd! Er werd geen enkele peilmeting in gebruikt. Wat is hiervan dan de waarde als referentie situatie? Men kan eventueel nog vergoeilijken dat in een bedrijf dat 365 dagen per jaar werkt, de nulsituatie nooit kan gecreëerd worden, maar dan zou men toch het model kunnen calibreren op de huidige werksituatie van $480\text{ m}^3/\text{dag}$ en van daaruit een nulsituatie terugrekenen. Niets daarvan : ook de situatie van $480\text{ m}^3/\text{d}$ bevat geen enkele peilmeting! Hoe kan men dan weten of zo'n model enigszins een beeld van de werkelijkheid weergeeft? Tenslotte wordt de voorspelde toestand met een debiet van $650\text{ m}^3/\text{dag}$ berekend waarbij een afpompings van 30 cm op 200m afstand berekend wordt. De conclusie dat de invloed op 250 m slechts enkele cm, en dus verwaarloosbaar wordt, is toch zwak voor een numerische berekening. Wat mij daarbij vooral verontrust is een 'grove borstel berekening' van mijnentwege : Bij 300 mm nuttige neerslag per jaar wordt in een cirkel met een straal van 250 m een jaarlijkse aanvulling van het grondwater verwezenlijkt van $250*250*3.14*0.3=$

58875 m³ en geen 237250 m³. Dit geeft dus 1/4 van de noodzakelijke aanvulling om de gevraagde 650m³/d te compenseren. Deze moet dus van buiten het berekende invloedsgebied komen (waarvandaan en met welk effect?). Zonder gecalibreerd model is de conclusie van hun berekeningen dus niet verantwoord.

Tot besluit

De modelberekening in de studie oogt goed maar is waardeloos omdat ze op geen enkele manier gecontroleerd is. Voorts geven ruwe schattingen een ander resultaat aan. Hoewel de omschakeling van sokkelwater naar ondiep grondwater onze steun geniet moeten we toch opmerken dat een inplanting van de putten met meer overleg (zoveel mogelijk gespreid en op basis van een gecalibreerd grondwatermodel) alle eventuele discussies overbodig zou gemaakt hebben. Dit is nu echter niet het geval.

Als er klachten of schadeclaims zijn van de omwonenden over het in gevaar komen van hun ondiepe grondwaterwinning of over drooglegging van weiden en landbouwgrond, dan kan men dit niet weerleggen op basis van deze studie".

(b) De afdeling Water van de AMINAL, buitendienst Gent, stelt in zijn advies van 25 maart 1997 onder meer het volgende :

"Vooreerst is op te merken dat onder invloed van de Overheid het bedrijf is afgestapt van de diepe putten (sokkelputten).

Met als gevolg dat op verzoek van het bedrijf de vergunning van de ondiepe putten van 27m diepte werd verhoogd van 480m³/dag - 130.000m³/jaar naar 650m³/dag - 190.000m³/jaar.

Volgende beroepschriften zijn ontvangen :

1. Boterstraatactiecomité VZW	30.12.1996
2. Lucien en Rita Vanderstraeten	31.12.1996
3. Marc en Ann Ottevaere-Scheerlinck	02.01.1997
4. P Declercq-V De Praetere	28.01.1997

Volgende bezwaren zijn naar voorgebracht in verband met grondwater :

1. De vergunning is niet verenigbaar met de bestemming van het gewestplan. Dit is een juridische kwestie waarvoor de Administratie ROHM bevoegd. De drinkwatermaatschappijen hebben grondwaterwinningssputten liggen in natuur- en duingebieden. Vele grondwaterwinningen van landbouwers liggen in landbouwgebieden.

2. Betreffende de zorg voor eigen drinkwaterbevoorrading; droogleggen van weiden en landbouwgrond; eventuele schade aan de gebouwen, volgens de simulaties van het studiebureau E.R.M. NV voor een debiet van 480m³/dag naar 650m³/dag de effecten is van het verhoogde afpompingsdebiet op afstanden

groter dan 30m van de putten verwaarloosbaar.
Het betreft hier freatisch water waarbij de seizoenschommelingen belangrijk kunnen zijn.

Meer concreet betreffende deze bezwaren :

- a. De familie De Praetere-De Clercq had 2 grondwaterputten van 24m diepte voor drinkwater voor hun vee. De winningen zijn niet vergund. De putten zijn sedert de zomer 1996 verzand en worden niet meer gebruikt. Er is voorziening van leidingwater.
 - b. De winning bij DOMO is momenteel in gebruik op volle capaciteit. Aan de woningen zijn geen gebreken tengevolge van de grondwaterwinning vastgesteld.
 - c. Tijdens de bezoeken in maart 1997 zijn aan de beplantingen en weiden geen uitdrogingsverschijnselen vastgesteld. De natuur was maar gedeeltelijk bloei. De aanwezige poel in de weide en de ringgracht rond de woning van L Vanderstraeten stonden halfvol water. De heer Vanderstraeten verklaart tot op heden geen hinder te hebben ondervonden. (hij denkt trouwens dat de putten nog niet geboord zijn). Hij uit vooral schrik voor de toekomst mochten zijn weiden en akkers (beplanting bieten en aardappelen) uitdrogen.
3. De putten zijn aangelegd naast de beek met meest aanreiking van water. Ze liggen er sinds 13 jaar.
4. In de vergunningsvoorwaarden is opgelegd voor het einde van de vergunningstermijn de mogelijkheid, technische en economische haalbaarheid, te onderzoeken om regenwater te gebruiken.
5. Er zijn vier grondwaterputten aangevraagd en vier vergund.
(...)"

(c) In het eindverslag van de afdeling water (hoofdbestuur - Brussel) van de AMINAL staat onder meer te lezen wat volgt :

"Advies voor beslissing :

De opmerkingen van de B.G.D. zijn weliswaar pertinent doch de praktijk schijnt aan te tonen dat de winning die blijkbaar is gebeurd geen negatieve effecten geeft. De vier putten werden op 30 mei 1991 reeds vergund, voor vijf jaar, voor een debiet van 480 m³/dag - 130.000 m³/jaar. De putten zijn gelegen op het perceel nr. 296c. De effecten zijn blijkbaar in de praktijk verwaarloosbaar.

Daarom wordt voorgesteld toch een volume van 190.000 m³/jaar te vergunnen. De opmaak van een technisch rapport is overigens in dit geval niet vereist. Volgens artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende regle-

mentering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones is de opmaak van een technisch rapport slechts vereist voor grondwaterwinningen van de categorie B met een capaciteit van meer dan 2.500 m³/dag of meer dan 500.000 m³/jaar.

Het is duidelijk dat het bedrijf water nodig heeft.

Daartegenover staat dat het bedrijf ertoe moet aangezet worden het globale watergebruik verder te onderzoeken om vervolgens tot een drastische vermindering in het gebruik van grondwater te komen.

De beroep(s)schriften ingediend door :

- Boterstraatactiecomité vzw, Boterstraat 5
- de heer en mevrouw Ottevaere-Scheerlinck, Boterstraat 5
- de heer en mevrouw Vanderstraeten, Deinzestraat 115
- de heer en mevrouw De Praetere-De Clercq, Boterstraat 3 en 3B uit Oudenaarde

zijn ontvankelijk doch niet gegrond.

Het besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 december 1996 waarbij aan de N.V. DOMO Oudenaarde vergunning werd verleend, voor een termijn van vijf jaar, voor het winnen van maximum 650 m³/dag en 190.000 m³/jaar grondwater uit vier putten van 26,5 tot 28 m diep, gelegen te Oudenaarde, De Bruwaan 4, 2de afdeling, sectie B, nrs. 295c, 304b, 607v, 607c2, 296c, 301a, 318d, 329a en 330b. wordt bevestigd.

In de bijzondere voorwaarden verleend door de B.D. op 5 december 1996 werd aan het bedrijf immers de verplichting opgelegd om voor het einde van de vergunningstermijn aan het provinciebestuur een rapport af te leveren waarin beschreven staat in welke mate 'maatregelen en mogelijke alternatieven' werden onderzocht en/of doorgevoerd.

1. maximaal gebruik maken van industriewater voor deze processen waarbij geen hoge eisen gesteld worden aan de waterkwaliteit.

2. de mogelijkheden inzake recuperatie en hergebruik van afvalwater verder onderzoeken en uitbouwen

3. via doorgedreven zuivering, de recuperatie van een zo groot mogelijk deel van het afvalwater mogelijk maken om zo het grondwaterdebiet te beperken

4. de mogelijkheid, of technische en economische haalbaarheid onderzoeken, om regenwater te gebruiken. Gezien de grootte van de bebouwde oppervlakte (40.000 m²) moet het mogelijk zijn jaarlijks ongeveer 30.000 m³ regenwater op te vangen, wat ongeveer 1/8 is van het aangevraagde grondwaterdebiet.

Ook peilmetingen werden opgelegd om de effecten van de waterwinning te kunnen opvolgen in de twee afzonderlijke peilputten.

Voorgesteld wordt dat N.V. DOMO Oudenaarde dit

onderzoek versneld doet en dat het betreffende rapport in vijfvoud aan de provincie en de afdeling Water van AMINAL wordt voorgelegd uiterlijk een jaar voor het einde van de vergunningstermijn.

Daarenboven is het aangewezen dat het rapport wordt uitgebreid met een hydrogeologisch onderzoek, dat het bedrijf N.V. DOMO Oudenaarde door een onafhankelijke deskundige in het waterdomein moet laten uitvoeren, waarbij gezocht wordt naar het evenwicht met de omgeving van de grondwaterwinning en het pompen van ondiep freatisch grondwater.

Bovendien worden de overige in de vergunning van 5 december 1996 opgelegde algemene en bijzondere voorwaarden bevestigd.

De opgelegde saneringsstudie zal doorslaggevend zijn voor de verdere beoordeling van grondwaterdossiers van het bedrijf".

2.7. Met een aangetekend schrijven van 7 april 1997 reageert de tussenkomenende partij op de ingediende beroepen.

2.8. Op 1 augustus 1997 wordt de bestreden beslissing genomen.

Met die beslissing worden de beroepen ongegrond verklaard, wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 december 1996 bevestigd, en wordt in artikel 3 bepaald wat volgt :

"Het aan N.V. DOMO Oudenaarde, in punt 5 van de bijzondere voorwaarden van het besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 december 1996, opgelegde rapport moet in vijfvoud worden ingediend bij de afdeling Water van de AMINAL en het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen tegen uiterlijk 4 december 2000.

Dit rapport dient te worden uitgebreid met de resultaten van een hydrogeologisch onderzoek, dat het bedrijf N.V. DOMO Oudenaarde door een erkende deskundige in de discipline 'grondwater' moet laten uitvoeren, waarbij een aanvaardbaar evenwicht nagestreefd wordt tussen de onttrekking van freatisch grondwater en de effecten op de omgeving".

2.9. Het weze opgemerkt dat met een faxbericht van 22 oktober 1997 de Belgische geologische dienst de

tussenkomen de partij het volgende laat weten :

"Aansluitend aan ons telefoongesprek van vanmorgen stuur ik u in bijlage de 2 tabellen m.b.t. de pompproeven waarvan sprake.

Ik wil ook nog even de situatie rond de studie van ERM verduidelijken. De BGD had in zijn eerdere adviezen van 28.01.91 en 18.07.96 aangedrongen om een pompproef te laten uitvoeren. Wij hadden er destijds echter geen kennis van of deze aanbeveling ook als vergunningsvoorwaarde was opgelegd. Pas toen wij op 11.12.96 het vergunningsbesluit van 05.12.96 ontvingen, werd duidelijk dat er reeds een hydrogeologische studie moest zijn uitgevoerd, omdat in de motivatie van het besluit herhaaldelijk wordt verwezen naar een 'pompproef' en 'modellerings'.

Op 22.01.97 werd ons opnieuw advies gevraagd door AMINAL naar aanleiding van het beroep ingediend tegen dit besluit. Om ons advies beter te motiveren vroegen wij een exemplaar van deze studie aan AMINAL, waarna een advies en beoordeling van deze studie werden opgesteld (20.03.97). Op dat ogenblik konden wij niet weten of het hier ging om een document dat bij de vergunningsaanvraag gevoegd was dan wel om een interne studie voor het bedrijf".

3.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de individuele belangen van de leden van eerste verzoekende partij samenvallen met het collectief belang dat de vereniging beoogt na te streven, zodat zij het rechtens vereiste directe belang mist om een ontvankelijk beroep in te stellen; dat wat de tweede en de derde verzoeker betreft, zij betoogt dat deze niet in concreto aanduiden welk nadeel zij van de grondwaterwinning ondergaan, dat een verwijzing naar onbewezen beweringen niet volstaat en dat aangezien de bestreden beslissing hen niet schaadt, zij er geen belang bij hebben deze te bestrijden;

3.2. Overwegende dat de tussenkomen de partij eveneens het belang van de verzoekende partijen betwist met als reden dat hun beweringen feitelijke grondslag missen en niet kunnen worden gesteund op vermoedens die ze aannemelijk maken; dat zij betoogt

dat reeds sedert 1986 grondwater wordt opgepompt en dat het debiet sinds de vergunning van 30 mei 1991 aanzienlijk werd verhoogd, zonder dat tot op heden enige aanwijzing werd gevonden dat zulks gevolgen heeft gehad of kan hebben voor de waterhuishouding, het leefmilieu en het woonklimaat van het gebied; dat zij ook verwijst naar de resultaten van het onderzoek gevoerd door de deskundige E.R.M. waaruit op basis van verscheidene uitgevoerde simulaties er geen significant verschil is voor beide bepalingen voor wat betreft de grondwaterpotentialen, stroombanen en invloedzones, naar het advies van de Belgische geologische dienst van 18 juli 1996 waarin wordt gesteld dat er geen aanwijzingen zijn dat het grondwaterpeil in Oudenaarde de laatste jaren fel is gedaald en de stabiliteit van de grond vermoedelijk niet verder in het gedrang zal komen, aangezien de ondiepe lagen weinig zettingsgevoelig zijn alsook naar het advies van de afdeling water van de AMINAL waarin wordt bevestigd dat de reeds jaren bestaande waterwinning van de omgeving geen schade heeft toegebracht;

3.3. Overwegende dat sub 5.2.1. de Raad van State tot het besluit zal komen dat alleszins de tweede en de derde verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen lijden; dat a fortiori zij doen blijken van het vereiste belang; dat dienvolgens in de huidige stand van de procedure niet moet worden onderzocht of de eerste verzoekende partij van een voldoende belang doet blijken;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening

kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partijen het tweede en het vierde middel nemen "uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen, uit de schending van artikel 13, tweede lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en de beschermingszones, uit de schending van artikel 6 § 3 van het decreet van 24 januari 1984 betreffende het grondwaterbeheer, en wegens machtsoverschrijding"; dat zij in het vierde middel ook nog de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoeren alsmede bevoegdheidsoverschrijding; dat zij in de uiteenzetting van het tweede middel in essentie betogen dat de minister zich klaarblijkelijk aansluit bij een advies verleend door de afdeling water van AMINAL, doch niet uitlegt waarom hij een andersluidend advies van de Belgische geologische dienst naast zich neerlegt, dat nochtans laatstgenoemd advies bevestigt wat verzoekers in hun beroepschriften hadden aangevoerd, namelijk dat niet wordt aangetoond dat het exploiteren van de putten geen gevolgen zou hebben voor de waterhuishouding en de hydrogeologie in het gebied en voor de agrarische activiteiten die ter plaatse uitgeoefend worden, dat de Belgische geologische dienst een evaluatie had laten uitvoeren van de studie die de aanvrager zelf had laten verrichten en dat zij deze na onderzoek als onvoldoende had bevonden, terwijl juist de resultaten van deze privé-studie door de afdeling water van AMINAL mede worden betrokken in haar gunstig advies; dat zij in het vierde middel aanvoeren dat de

verwerende partij de gevraagde vergunning integraal verleent, doch betreffende het belangrijkste en in de bezwaar- en beroepschriften sterk benadrukte punt een "voorwaarde" oplegt die erin bestaat dat de exploitant gedurende de looptijd van de vergunning een rapport moet opmaken en overleggen omvattende onder meer de resultaten van een hydrogeologisch onderzoek, waaruit zou moeten blijken dat een aanvaardbaar evenwicht nagestreefd wordt tussen de onttrekking van freatisch grondwater en de effecten op de omgeving, terwijl de vraag of het onttrekken van dergelijke hoeveelheden grondwater aan het gebied ter plaatse wel "verantwoord" is door de vergunningverlenende overheid zelf moet worden beslecht, vooraleer de vergunning wordt verleend; dat naar hun oordeel dit des te meer klemmt nu de minister totaal voorbijgaat aan het feit dat de tenuitvoerlegging van het besluit volgens de aanvraag van het bedrijf zelf de facto een verdrie- tot verviervoudiging van het opgepompte debiet zal betekenen;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij op het tweede middel antwoordt dat niet valt in te zien waaruit de verzoekende partijen menen te kunnen afleiden dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van artikel 6, § 3, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer en artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones en dat voor het overige het middel de rechte vereiste feitelijke grondslag mist nu in de bestreden beslissing met de navolgende overweging "dat de opmerkingen van de B.G.D. weliswaar pertinent zijn doch dat de praktijk schijnt aan te tonen dat de winning die blijkbaar is gebeurd geen negatieve effecten geeft; dat de vier putten op 30 mei 1991 reeds vergund werden, voor vijf jaar, voor een debiet van 480 m³/dag - 130.000 m³/jaar; dat de effecten blijkbaar in de

praktijk verwaarloosbaar zijn (...)" duidelijk wordt aangegeven waarom zij het advies van de Belgische Geologische Dienst niet volgt en zij zich aansluit bij het advies van de afdeling water van AMINAL van 25 maart 1997, welk advies integraal in het besluit werd overgenomen; dat wat het vierde middel betreft, zij betoogt dat de verzoekende partijen uit het oog verliezen dat uit geen enkel element van het administratief dossier in concreto blijkt dat de gevraagde grondwaterwinningsvergunning voor de plaatselijke omgeving nefaste gevolgen zou veroorzaken, dat ook de Belgische geologische dienst alles behalve overtuigd lijkt van het feit dat de grondwaterwinning de waterhuishouding en de hydrogeologie van het gebied zal verstoren, nu deze voorzichtig stelt dat "een mogelijke beïnvloeding van landbouwgronden of natuurwaarden (...) naar onze mening helemaal niet (kan) worden uitgesloten", dat dit niet gefundeerd standpunt evenwel haaks staat op de resultaten van de doorgevoerde proeven, van het onderzoek ter plaatse door de ambtenaar van de afdeling water van de AMINAL en van de verklaring zelf van de derde verzoekende partij en dat vermits er geen indicaties voorhanden waren dat de grondwaterwinning ernstige schade zou veroorzaken niet op goede gronden kan worden geeist dat binnen het raam van de behandeling van de vergunningsaanvraag dergelijk onderzoek, waarvan de resultaten pas na een zeker tijdsverloop kunnen worden beoordeeld, dient uitgevoerd te worden;

4.3. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar antwoord op het tweede middel naar dezelfde overweging in het bestreden besluit verwijst als de verwerende partij; dat zij opmerkt dat de opmerkingen van de Belgische geologische dienst destijds zijn geuit in een klimaat van misverstanden in hoofde van die dienst, dat zoals bevestigd in het faxbericht van 22 oktober 1997, die dienst een interne studie van het bedrijf, opgesteld met geheel andere doeleinden, heeft verward met een volwaardige pompproef, waarvan zij ten onrechte van oordeel was dat deze door de vergunning van 1991 zou zijn opgelegd; dat zij daaraan toevoegt dat het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 geen hydrogeologisch onderzoek vereist bij de aanvraag van grondwaterwinningen van categorie B, waarvan de capaciteit niet meer zal bedragen dan 2.500 m³/dag of 500.000 m³/jaar en dat aldus dergelijk onderzoek niet bij de vergunningsaanvraag diende te worden gevoegd; dat zij opmerkt dat niet wordt verantwoord waarom artikel 6, § 3, van het decreet van 24 januari 1984 zou zijn geschonden; dat zij diezelfde opmerking formuleert bij de weerlegging van het vierde middel; dat wat de overige grieven betreft, zij er op wijst dat op grond van de bepalingen van voormeld decreet van 24 januari 1984 en van voornoemd besluit van 27 maart 1985 de minister niet verplicht was een voorafgaandelijke hydrogeologische studie te eisen; dat de beslissing van de minister om een hydrogeologische studie te laten uitvoeren op het einde van de vergunningstermijn dan ook moet worden aanzien als een uiting van behoorlijk bestuur en dat in het dossier geen enkel element terug te vinden is dat onomstotelijk zou bewijzen dat er tengevolge van de bestreden beslissing reële schade zal zijn voor de waterhuishouding, het leefmilieu of het woonklimaat;

4.4.1. Overwegende dat uit het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, in het bijzonder artikel 9, 1°, lijkt te

moeten worden afgeleid dat de overheid bij het verlenen van een vergunning voor grondwaterwinning op een zorgvuldige wijze dient na te gaan welke de weer-slag is van het verlenen van die vergunning op economisch, landbouwkundig en ecologisch vlak, alsook op het vlak van de stabiliteitsaspecten;

4.4.2. Overwegende dat uit het sub 2.6. geciteerde advies van de Belgische geologische dienst blijkt dat op grond van de studie van de n.v. E.R.M. het effect van de winning onvoldoende kon worden ingeschat vooral wegens het ontbreken van een degelijke pomp-proef, dat die dienst een mogelijke beïnvloeding van landbouwgronden of natuurwaarden helemaal niet uitsloot, dat zij een bijkomende pompproef van langere duur - de door de n.v. E.R.M. uitgevoerde twee pomp-proeven duurden blijkbaar 90 minuten -, waarbij met een constant debiet wordt gepompt en de niet gebruikte andere pompputten alsook de voorgestelde bijkomende peilputten op een degelijke wijze worden gemeten, noodzakelijk achtte en dat zij voorstelde de winnings-putten beter te spreiden; dat de minister in het bestreden besluit overweegt "dat de opmerkingen van het B.G.D. weliswaar pertinent zijn doch dat de praktijk schijnt aan te tonen dat de winning die blijkbaar is gebeurd geen negatieve effecten geeft; dat de vier putten op 30 mei 1991 reeds vergund werden, voor vijf jaar, voor een debiet van 480 m³/dag - 130.000 m³/jaar; dat de effecten blijkbaar in de praktijk verwaarloosbaar zijn (...)" ; dat evenwel het al te zeer de vraag is of met die overweging, blijkbaar geput uit het advies van de AMINAL, terdege werd verduidelijkt waarom van het advies van de Belgische geologische dienst werd afgeweken; dat, immers uit de vergunningsaanvraag van de tussenkomen-de partij blijkt dat sedert de vergunning in 1991 werd verleend, in de praktijk slechts 166 m³/dag uit de ondiepe lagen werd opgepompt en dat met de thans bestreden vergunning de op te pompen hoeveelheid in werkelijkheid bijna

verviervoudigd zal worden, vermits de waterwinning uit de dieper gelegen paleozoïsche sokkel zal worden stopgezet, zodat de kans groot lijkt te zijn dat de vergunde hoeveelheid die blijkens het advies van de AMINAL overeenstemt met de werkelijke behoefte, de facto thans wel grotendeels zal worden opgepompt; dat het dan ook allerm minst vanzelfsprekend is dat de overweging dat de effecten blijkbaar in de praktijk verwaarloosbaar zijn, relevant is voor de beoordeling van de in het geding zijnde vergunningsaanvraag en voor het terzijde leggen van het advies van de Belgische geologische dienst dat voorafgaandelijk aan de te verlenen vergunning een bijkomende pompproef noodzakelijk achtte alsook een betere spreiding van de winningsputten wenselijk achtte; dat dit des te meer klemmt nu de minister als bijzondere vergunningsvoorwaarde oplegt dat het rapport dat tegen 4 december 1990 moet worden ingediend "dient te worden uitgebreid met de resultaten van een hydrogeologisch onderzoek, dat het bedrijf N.V. DOMO door een erkende deskundige in de discipline 'grondwater' moet laten uitvoeren, waarbij een aanvaardbaar evenwicht nagestreefd wordt tussen de onttrekking van freatisch grondwater en de effecten op de omgeving"; dat daaruit prima facie kan worden afgeleid dat de minister zelf twijfelde aan de precieze effecten van het verlenen van de vergunning op de omgeving; dat, desalniettemin, vooraleer hij enige duidelijkheid had omtrent die effecten, hij toch de vergunning verleende en hij daaromtrent pas duidelijkheid eiste tegen 4 december 2000, dit is een jaar voor het einde van de looptijd van de vergunning;

4.4.3. Overwegende dat de tussenkomende partij wel terecht lijkt te betogen dat zij niet verplicht was een hydrogeologische studie bij haar vergunningsaanvraag te voegen, daar krachtens artikel 8, 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden

en beschermingszones, dergelijk technisch rapport slechts verplicht is voor grondwaterwinningen van categorie B met een capaciteit van 2.500 m³/dag; dat, evenwel, dit niet wegneemt dat wanneer de Belgische geologische dienst tot de conclusie kwam dat het verlenen van een vergunning op basis van de beschikbare gegevens geen vanzelfsprekendheid vormde en dit zeker niet met de aangevraagde configuratie van de putten, de zorgvuldigheidsplicht vereiste dat alsdan een aantal bijkomende gegevens zouden worden ingewonnen, in plaats van zich te steunen op effecten gesorteerd door het oppompen van merkelijk minder hoeveelheden grondwater dan de thans vergunde; dat aangezien het in casu gaat over putten in werking, het uitvoeren van een adequate pompproef geen onoverkomelijk probleem lijkt te vormen;

4.4.4. Overwegende dat de nadere toelichting op aanvraag van de tussenkomenende partij met een faxbericht van 22 oktober 1997 verstrekt, en sub 2.9. geciteerd, geen afbreuk doet aan voorgaande overwegingen om volgende redenen : het faxbericht dateert van na de bestreden beslissing en zelfs van na het instellen van het onderhavig verzoek tot schorsing, zodat de minister bij het nemen van de bestreden beslissing, dat beoordelingselement niet in aanmerking kan hebben genomen; uit dat bericht kan prima facie niet worden afgeleid dat er duidelijkheid was omtrent de effecten van het verlenen van de vergunning op de omgeving en dat een aan het verlenen van de vergunning voorafgaandelijk bijkomend onderzoek zich niet meer opdrong;

4.4.5. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het tweede en het vierde middel in de aangegeven mate ernstig is;

5.1. Overwegende, wat de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat de verzoekende partijen in essentie doen gelden dat het

bedrijf tot op heden slechts een fractie heeft benut van het in 1991 vergunde debiet, te weten 166 m³/dag, dat thans wordt gevraagd dat debiet op te trekken naar gemiddeld 512 m³/dag en maximaal 650 m³/dag, dat aangezien de waterwinning uit de diepergelegen paleozoïsche sokkel zal worden stopgezet, mag worden aangenomen dat het bedrijf de bestreden vergunning maximaal zal gebruiken, dat de waterdienst van de stad Oudenaarde reeds wees op de gevaren van overexploitatie, dat de stedelijke milieudienst van die stad stelde dat de risico's niet onwaarschijnlijk zijn, dat de Belgische geologische dienst liet opmerken dat een mogelijke beïnvloeding van landbouwgronden of natuurwaarden helemaal niet kan worden uitgesloten, dat ook de minister zelf niet blijkt te zijn overtuigd van het schadeloze van de onderneming, aangezien hij als vergunningsvoorwaarde een studie oplegt waaruit moet blijken dat een aanvaardbaar evenwicht wordt nagestreefd tussen de onttrekking van het freatisch grondwater en de effecten op de omgeving; dat de tweede verzoeker er aan toevoegt dat hij en zijn gezin woonachtig zijn in een typisch gerestaureerd hoefvetje dat dateert van 1715, gelegen op een afstand van nauwelijks 60 tot 70 meter van de locatie van de putten, dat het een kwetsbaar gebouw betreft dat niet voorzien is van funderingen en dat het verdrogen van de bodem barsten en verschuivingen in de bodem kan veroorzaken zodat de stabiliteit van de constructie in gevaar kan komen; dat de derde verzoeker nog betoogt dat hij de voorbije jaren heeft moeten constateren dat de vochtigheid van zijn gronden stelselmatig is afgenomen, dat hij gronden rond de hoeve bewerkt die in een invloedssfeer van 250 meter rond de bestreden waterwinning liggen, hetgeen ernstige gevolgen zal hebben voor zijn aardappel - en bietenoogst;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoekers in het verleden nooit bezwaren hebben geuit nopens de verdroging van het

gebied, noch de n.v. EURANTEX aansprakelijk hebben gesteld, dat ook de bevoegde ambtenaar van de afdeling Water tijdens een plaatsbezoek geen uitdrogingsverschijnselen heeft vastgesteld, dat die afdeling in haar advies schrijft dat de praktijk schijnt aan te tonen dat de grondwaterwinning geen negatieve effecten heeft, dat uit de simulatieproeven van het studie-bureau ERM blijkt dat de vrees dat het verhoogde debiet nadelige effecten zal hebben voor de omgeving irreëel is, dat de Belgische Geologische dienst niet preciseert in welke mate en in welke omstandigheden de gewassen en planten schade kunnen ondergaan, dat een gebeurlijke beïnvloeding door de grondwaterwinning slechts de aanpalende gebieden kan treffen, zodat de landerijen die de derde verzoeker bewerkt zelfs niet in aanmerking komen, dat overigens ook het provinciaal centrum voor milieuonderzoek er in zijn advies op wees dat er vrijwel geen nadelige effecten zullen worden veroorzaakt buiten de bedrijfsterreinen van de n.v. EURANTEX;

5.3. Overwegende dat de tussenkomenende partij van haar kant doet gelden dat een schorsing het nadeel niet ongedaan zal maken, omdat alsdan de op 5 december 1996 door de bestendige deputatie verleende vergunning herleeft, en zij op basis daarvan verder kan exploiteren; dat, voorts, zij betoogt dat er geen concreet bewijs wordt geleverd van de beweerde verdroging van de bodem, dat het ondiepe grondwaterpeil te Oudenaarde niet is gezakt, en er geen risico is voor zettingsschade, dat bij een plaatsbezoek een ambtenaar van de afdeling Water van AMINAL (Gent) geen uitdrogingsverschijnselen vaststelde, dat overigens in een brief van 19 juli 1996 tweede verzoeker zich heeft beklaagd over de weelderige groei van gras en onkruid op de gronden, dat de opmerkingen in het advies van de Belgische Geologische dienst wel pertinent zijn doch niet gegrond en dat uit een faxbericht van 22 oktober 1997

blijkt dat het advies is ingegeven door een misverstand; dat zij er op wijst dat bij de vergunningsaanvraag geen hydrogeologisch onderzoek diende te worden gevoegd, en de eis om dit onderzoek thans voor het einde van de vergunningstermijn toch te laten uitvoeren, enkel getuigt van behoorlijk bestuur; dat zij beklemtoont dat voor de historische hoeve geen risico bestaat op zettingsschade van de bodem en dat de bewering van de derde verzoeker dat zijn gronden verdrogen geen hout snijdt;

5.4.1. Overwegende dat uit de bespreking van het tweede en het vierde middel is gebleken dat er een grote onduidelijkheid en onzekerheid bestaat omtrent de effecten van de waterwinning op de omgeving, dat de Belgische geologische dienst die effecten helemaal niet uitsloot en dat vooralsnog in het dossier geen enkel overtuigend element te vinden is dat toelaat te besluiten dat de thans vergunde grondwaterwinning geen nadelige effecten zal hebben op de omgeving; dat in de huidige stand van de procedure, met de ter beschikking staande gegevens, dan ook niet kan worden uitgesloten dat door de aanwending van het vergunde debiet de landbouwgronden van derde verzoeker zullen verdrogen en dat de stabiliteit van de historische hoeve van tweede verzoeker in het gedrang komt; dat het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor de tweede en derde verzoeker aannemelijk wordt gemaakt;

5.4.2. Overwegende dat de tussenkomende partij ten onrechte doet gelden dat een schorsing voor verzoekers geen nuttig effect kan sorteren, omdat alsdan de op 5 december 1996 door de bestendige deputatie verleende vergunning herleeft en zij op basis daarvan verder kan exploiteren; dat, immers, een schorsing van de bestreden beslissing de verwerende partij er toe kan aanzetten het dossier in heroverweging te nemen, rekening houdend met de ernstig bevonden middelen en

dat die heroverweging een weigering van de vergunning tot gevolg zou kunnen hebben;

6. Overwegende dat voldaan is aan de in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarden op dat een vordering tot schorsing zou worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. DOMO OUDENAARDE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 1 augustus 1997, waarbij beroepen ingediend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen dd. 5 december 1996 houdende het verlenen aan de n.v. DOMO OUDENAARDE van een vergunning voor het winnen van maximum 650 m³/dag en 190.000 m³/jaar grondwater uit vier putten van 26,5 tot 28 meter diep, te Oudenaarde, De Bruwaan 4, op percelen kadastraal gekend onder sectie B, nrs. 295 c, 304 b, 607 v, 607 c2, 296 c, 301 a, 318 d, 329 a en 330 b ongegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 3.

Het arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig februari 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.